

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 84.636 van 11 januari 2000
in de zaak A. 83.912/VII-18.218.**

In zake : XXX,
verblijvende te BRUSSEL,

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Armeense nationaliteit, op 3 mei 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 maart 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 27 januari 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de beschikking van 20 mei 1999 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 19 oktober 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 december 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. DE KEUSTER, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur Fr. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van Armeense nationaliteit, is in België binnengekomen op 9 november 1998 en heeft zich op 10 november 1998 vluchteling verklaard.

1.2. Op 27 januari 1999 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 15 maart 1999 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een

beslissing tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 27 januari 1999 tot weigering van verblijf.

1.4. Dit is de bestreden beslissing.

2.

Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zou opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

3.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.2. Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde van artikel 17, § 2, betreft, de verzoekende partij aanvoert :

"Verzoekster voert hierbij aan dat de tenuitvoerlegging van de beslissing, die erin zou bestaan verzoekster van het grondgebied te verwijderen, haar een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel zou berokkenen,

ten eerste dient hierbij aangestipt te worden dat betrokkene in haar land van herkomst onder strikte controle zou worden geplaatst en niet meer naar België zou kunnen terugkeren,

ten tweede, en in verband daarmee, zou verzoekster daardoor niet in staat worden gesteld om haar zaak ten gronde te bepleiten voor de Raad van State.";

Overwegende dat de eerste zin, waarin de verzoekende partij haar nadeel uiteenzet, nietszeggend is; dat vervolgens de verzoekende partij niet uitlegt door wie of waarom zij bij een gedwongen terugkeer naar haar land van herkomst, "onder strikte controle zou worden geplaatst", dat tenslotte, de omstandigheid dat de verzoekende partij van het Belgisch grondgebied zou worden verwijderd, haar niet belet, met betrekking tot haar annulatieberoep, haar verdediging te laten waarnemen door een Advocaat van haar keuze, aangezien op haar niet de wettelijke verplichting rust om persoonlijk te verschijnen;

3.3. Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede voorwaarde van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op **KEYBOARD** (elf januari tweeduizend,
door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.)